

**Історія Світлан Вегері - учасниці обласного конкурсу
«Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Сила добра та єдності»**

Світлана Вегеря – жінка, яка пройшла шлях від вимушеного переселення до великої місії творення добра та єдності. Її історія – це приклад того, як внутрішня сила, любов до людей і щире бажання допомагати можуть перетворити чужий біль на спільну надію.

До війни родина Світлани жила у селищі Велика Новосілка Волноваського району Донецької області. Вони вели невеликий сімейний бізнес – продуктовий магазин, а також були ініціаторами розважальних заходів у селищі, які дарували односельцям радість і відчуття спільності. Проте з початком повномасштабного вторгнення усе довелося залишити.

Світлана з родиною виїхала до селища Васильківка Синельниківського району Дніпропетровщини. Там вона стала активною волонтеркою у складі організації ВПО «Волонтерський координаційний логістичний центр», де займалася роздачею продуктових наборів та гуманітарної допомоги. Завдяки діяльності центру сотні родин отримали підтримку. Родина Світлани допомогла понад 400 сім'ям, які на той час знаходилися у Синельниківському районі.

У складі цієї команди Світлана брала участь у молодіжній програмі «Fundraiser», де вони перемогли у номінації «Найчутливіша команда». Це стало свідченням того, що їхня праця була не лише про матеріальні ресурси, а передусім – про щирість, емпатію й здатність чути людей.

Але справжнім серцем діяльності Світлани стали діти. Тому вона почала проводити для них свята, ігрові програми та майстер-класи у Центрі підтримки мешканців Великоновосілківської громади в селищі Васильківка. Особливою подією був майстер-клас зі створення «Карт бажань», коли навіть найменші дітки старанно вирізали картинки й мріяли. У цих дитячих роботах було стільки тепла й світла, що дорослі самі знаходили в них надію. Згодом діти настільки здружилися, що почали товаришувати й поза зустрічами.

З часом Світлана зрозуміла: не лише дітям потрібен простір для

спілкування й відновлення. Тому у Центрі підтримки почали проводити «теплі вечори» для переселенців. Це були зустрічі, де люди плакали, згадуючи зруйновані домівки, але водночас співали, танцювали й відчували, що вони не самі. Символом єднання став танець Хайтарма, який переселенці виконували разом, створюючи коло дружби та сили.

Місяць тому Світлана знову була змушена змінити місце проживання через наростання агресії й переїхала до м.Кам'янське Дніпропетровської області. Але разом із переїздом вона привезла найголовніше – своє серце, яке завжди відкрите для людей, і прагнення допомагати. Там вона вже шукає нові можливості для волонтерської діяльності та організації заходів для дітей і дорослих.

Світлана Вегеря – це жінка, яка вміє перетворювати втрату на силу, а розпач на єдність. Її діяльність стала прикладом того, що навіть у найважчі часи людина може дарувати іншим світло, надихати й гуртувати.

Її історія – це історія жінки Донеччини, яка, опинившись далеко від дому, змогла створити нову спільноту добра, підтримки й людяності.